

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 30 qershor 2014
Nr. ref.:RK664/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI227/13

Parashtrues

Izjadin Shehu

**Vlerësimi i kushtetutshmërisë së
Aktgjyqimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 93/2013,
të 20 shtatorit 2013**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga z. Izjadin Shehu, nga Ferizaj (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 93/2013, të 20 shtatorit 2013, me të cilin ishte refuzuar si e pabazuar kërkesa e parashtruesit për revizion, pas aktgjykimeve të Gjykatës Komunale në Ferizaj dhe Gjykatës së Apelit, me të cilat u refuzua padia e tij kundër Korporatës Energjetike të Kosovës (në tekstin e mëtejme: KEK) për anulimin e njoftimit për ndërprerjen e kontratës së punës.
3. Aktgjykimi i Gjykatës Supreme iu dorëzua atij më 11 tetor 2013.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktgjykimit të kontestuar, i cili pretendohet t'i ketë *“shkelur të drejtat e tij të garantuara me Kushtetutë, respektivisht me nenin 3, paragrafi 2 [Barazia para ligjit], neni 24 [Barazia para ligjit] neni 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], dhe neni 6 [E drejta për një proces të rregullt] të Konventës Evropiane për të Drejta të Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ)“*.

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) dhe nenet 22 dhe 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji).

Procedura në Gjykatë

6. Më 16 dhjetor 2013, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatë.
7. Më 15 janar 2014, Kryetari i Gjykatës caktoi gjyqtarin Almiro Rodrigues gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Kadri Kyeziu dhe Arta Rama-Hajrizi.
8. Më 22 prill 2014, Gjykata e njoftoi parashtruesin e kërkesës për regjistrimin e kërkesës. Të njëjtën ditë, Gjykata e informoi edhe Gjykatën Supreme lidhur me kërkesën.
9. Më 20 maj 2014, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës në përbërje të plotë ta deklarojë kërkesën të papranueshme.

Përmbledhja e fakteve

10. Më 1 shkurt 2005, parashtruesi i kërkesës nënshkroi kontratë të punës me KEK-un.

11. Më 28 tetor 2008, KEK-u e njoftoi parashtruesin e kërkesës për ndërprerjen e kontratës së punës.
12. Më 15 dhjetor 2008, KEK-u paraqiti kallëzim penal (Nr. 2008MA25/2) kundër parashtruesit të kërkesës për kryerjen e veprës penale të pretenduar të vjedhjes.
13. Më 3 shtator 2009, Prokurori publik komunal (PP. Nr. 22/09) hodhi poshtë kallëzimin penal të KEK-ut kundër parashtruesit të kërkesës dhe konstatoi se: *“duke marrë parasysh gjendjen e konstatuar nga sektori i kalibrimit konsideroj se me asnjë provë nuk është vërtetuar dyshimi i arsyeshëm se i pandehuri ka kryer veprën penale që i vehej në barrë me kallëzimin penal dhe për këto arsye hudhet kallëzimi penal”*.
14. Në një datë të pacaktuar, parashtruesi i kërkesës kërkoi nga Gjykata Komunale në Ferizaj anulimin e ndërprerjes së kontratës së tij të punës, kthimin në vendin e tij të punës dhe kompensimin e të ardhurave, që dalin nga kontrata e tij e punës. Parashtruesi i kërkesës pretendoi se *“njoftimi për shkëputjen e kontratës së punës është marrur duke u bazuar në nenin 11.3 pika b të ligjit themelor të punës dhe në nenin 8. 13 të rregullores së punës së KEK-ut që përfshinë vjedhje të ndonjë prone të KEK-ut -vjedhjes së energjisë elektrike, ndërsa nga vet ekspertiza e njëtorit elektrik-qendrës së kalibrimit është konstatuar, se nuk ka asnjë parregullsi në brendi të këtij njëtori, duke shtuar se vetëm njëtori është i dëmtuar, numëruesi nuk është manipuluar (...) andaj duke u bazuar në faktin, se arsye e vetme për shkëputjen e marrëdhënies së punës ka qenë vjedhja e energjisë elektrike, ky konstatim është vërtetuar se është i pabazë nga qendra e kalibrimit të paditurit”*.
15. Më 29 janar 2008, Gjykata Komunale (Aktgjykimi C. nr. 396/08) e refuzoi si të pabazuar kërkesën e parashtruesit.
16. Gjykata Komunale konstatoi:

“E paditura i ka përfillur dispozitat ligjore-procedurale me rastin e njoftimit të paditësit për shkëputjen e kontratës së punës” dhe “[...] edhe pse paditësi thirret në njoftimin e Prokurorisë Publike Komunale në Ferizaj, PP. nr. 22/09, të datës 03.09.2009, në bazë të cilit është hedhur kallëzimi penal ndaj paditësit Izjadin Shehu për veprën penale vjedhje (...), në aspektin civil ekziston përgjegjësia e paditësit [...].

[...] andaj, duke marrë parasysh faktin se paditësi është kyçur me njëtorin e ri në mënyrë të pa autorizuar edhe shpenzimin e energjisë e ka bërë në mënyrë të pa autorizuar që paraqet shfrytëzim i pa autorizuar i pasurisë së punëdhënësit, andaj paraqet sjellje të natyrës tepër të rendë pas së cilës do të ishte e pa arsyeshme të pritët vazhdimi i kontratës së punës (neni 11.3 pika (d) të Rreg. UNMIK-ut 2001/27), andaj gjykata konsideron si të ligjshëm njoftimin për shkëputjen e kontratës së punës nr. 949 dt. 28.10.2008, (...), si dhe vendimin nr. 7302 dt. 10.11.2008, lëshuar nga e paditura të dhënë pas ankesës të ushtruar nga paditësi”.

17. Parashtruesi i kërkesës ushtroi ankesë në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë, për shkak të shkeljeve substanciale të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të situatës faktike dhe aplikimit të gabuar të së drejtës materiale.
18. Më 6 nëntor 2010, Gjykata e Qarkut (Aktvendimi Ac. nr. 558/2011) e refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe e vërtetoi aktgjykimin e Gjykatës Komunale.
19. Parashtruesi i kërkesës parashtrroi kërkesë për revizion në Gjykatën Supreme të Kosovës, për shkak të shkeljes së dispozitave të procedurës kontestimore dhe aplikimit të gabuar të së drejtës materiale.
20. Më 20 shtator 2013, Gjykata Supreme (Aktgjykimi Rev. nr. 93/2013) vendosi *“ta refuzojë revizionin e paditësit (...) si të pabazuar”*.
21. Në arsyetimin e saj, Gjykata Supreme gjeti se *“[...] të dy gjykatat e instancave më të ulëta kanë vërtetuar drejt gjendjen faktike, kanë zbatuar drejt dispozitat e procedurës kontestimore, të cilave u referohet paditësi, dhe të drejtën materiale, duke konstatuar se (...) kërkesëpadia është e pabazuar. Të dy aktgjykimet e goditura përmbajnë arsye të mjaftueshme për faktet vendimtare, të vlefshme për gjykimin e drejtë të kësaj çështjeje juridike, të cilat i pranon edhe kjo Gjykatë”*.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

22. Parashtruesi i kërkesës pretendon se aktgjykimi i Gjykatës Supreme *“[...] e ka vënë në pozitë të pabarabartë vis-a-vis ndaj koleges i cili ka qenë në situatë të njëjtë, pasi që për të njëjtën është i njëjti kolegji ka vendosur ndryshe, ashtu që parashtruesi i kërkesës ka rënë viktimë e padrejtësisë, e ky fakt vërtetohet me Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 246/2013 datës 01.10.2013, me të cilin aktgjykim për të njëjtën çështje është PRANUAR revizioni ndërsa parashtruesit të kësaj kërkesë i është refuzuar revizioni”*.
23. Prandaj, parashtruesi i kërkesës pretendon se, Gjykata Supreme, duke refuzuar kërkesën e tij për revizion dhe *“(...) duke vendosur tërësisht ndryshe për çështje të njëjta, janë bërë shkelje të nenit 3.2 [Barazia para Ligjit], dhe 24.1 [Barazia para Ligjit], neni 31 [E drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës si dhe neni 6 [E drejta për një proces të rregullt] të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut [në tekstin e mëtejme: KEDNJ]”*.
24. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu vëren se, edhe pse ai kishte ngritur të njëjtin pretendim, *“Gjykata Supreme për të njëjtën çështje (...) ka theksuar se është shkelur ligji në dëm të paditësit edhe sa i përket aplikimit të procedurave disiplinore (...), e cila rrethanë nuk është marrë parasysh nga Gjykata Supreme kur ka vendosur për revizionin e Izjadin Shehut”*.
25. Në fund, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata Kushtetuese që *“të shpallë të pavlefshëm aktgjykimin e Gjykatës Supreme dhe ta kthejë atë në rivendosje”*.

Pranueshmëria e kërkesës

26. Para së gjithash, Gjykata shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka plotësuar kriteret për pranueshmërinë e kërkesës.
27. Në këtë drejtim, neni 113 i Kushtetutës parasheh:
- “1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.
[...]
7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.*
28. Përveç kësaj, neni 49 i Ligjit parasheh se *“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor”.*
29. Në rastin konkret, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës për t’i mbrojtur të drejtat e tij i është drejtuar gjykatës së shkallës së parë dhe të dytë dhe në fund, Gjykatës Supreme të Kosovës. Gjykata gjithashtu vëren se parashtruesit i ishte dorëzuar aktgjykimi i Gjykatës Supreme më 11 tetor 2013 dhe ai e ka dorëzuar kërkesën e tij në Gjykatë më 16 dhjetor 2013.
30. Prandaj, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar, se i ka shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion me ligjin e aplikueshëm dhe se kërkesa është dorëzuar brenda afatit prej 4 (katër) muajve.
31. Sidoqoftë, Gjykata gjithashtu duhet të merr parasysh nenin 48 (Saktësimi i kërkesës) të Ligjit dhe rregullin 36 të Rregullores së punës.

Neni 48. i Ligjit

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestojë”.

Rregulli 36 i Rregullores së punës

“(1) Gjykata mund t’i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse: c) kërkesa nuk është qartazi e bazuar.

*(2) Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:
[...], ose*

b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese”.

32. Parashtruesi i kërkesës, siç u tha më lart, ka kontestuar në Gjykatën Supreme Aktgjykimin e Gjykatës Komunale dhe të Gjykatës së Qarkut, për shkak të

shkeljes substanciale të dispozitave të procedurës kontestimore dhe aplikimit të gabuar të së drejtës materiale.

33. Ndërkohë, parashtruesi i kërkesës pretendon në Gjykatën Kushtetuese shkeljen *“e barazisë para ligjit (nenet 3 dhe 24 të Kushtetutës), e drejta për gjykim të drejtë dhe të paanshëm (neni 31 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së)”*.
34. Në të vërtetë, parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Supreme ka shkelur parimin e barazisë para ligjit dhe të drejtës së tij për gjykim të drejtë dhe të paanshëm duke mos aprovuar kërkesën e tij për revizion ashtu siç bëri në rastin e fundit të kolegut të tij (Aktgjykimi Rev. nr. 246/2013, i 1 tetorit 2013). Parashtruesi i kërkesës pretendon se gjendja e tij është identike me atë të kolegut të tij.
35. Në mbështetje të pretendimit të tij, parashtruesi i kërkesës thekson se aktgjykimi i Gjykatës Supreme, i nxjerrë për çështjen e tij ndryshon nga Aktgjykimi i Gjykatës Supreme, në një rast të mëvonshëm (Aktgjykimi Rev. nr. 246/2013, i 1 tetorit 2013) dhe argumenton se *“Po ashtu lidhur me (pa)barazinë para ligjit dhe kontradiktoritetin e gjykatave me rastin e vendosjes për të njëjtat çështje, (...) shpallë të pavlefshëm aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës dhe lënda është kthyer në rivendosje”*. [Parashtruesi i kërkesës i referohet rastit KI120/10 të Gjykatës Kushtetuese, Aktvendimi për papranueshmëri, i 8 marsit 2013].
36. Megjithatë, Gjykata vëren se Gjykata Supreme (në Aktgjykimin e kontestuar Rev. nr. 93/2013), kur ka refuzuar revizionin si të pabazuar, konstatoi se:

“Nga shkresat e lëndës rezulton gjithashtu se e paditura ka zhvilluar kundër paditësit një procedurë disiplinore të plotë dhe të mbështetur në ligj.
[...]
Në mbështetje të gjendjes së mësipërme, Gjykata Supreme i pranoi në tërësi pikëpamjet juridike të gjykatave të instancës më të ulët, aktgjykimet e të cilave nuk përmbajnë shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore (...) ndërsa e drejta materiale është zbatuar drejt.
[...]
E paditura KEK -Distrikti në Ferizaj, ka zbatuar në mënyre të plotë dhe në bazë të ligjit procedurën disiplinore ndaj paditësit, në përputhje me dispozitat e procedurës disiplinore të parashikuara me Rregulloren e punës”.
37. Gjykata vëren më tej se Gjykata Supreme (në Aktgjykimin 246/2013) e aprovoi revizionin e kolegut të parashtruesit të kërkesës si pjesërisht të bazuar, sepse *“(...) për këto shkelje të detyrave të punës për të cilën paditësi është shpallur fajtor nuk është zhvilluar procedura disiplinore”*.
38. Në të vërtetë, Gjykata Supreme vendosi ndryshe në të dy rastet, sepse në një rast (Aktgjykimi Rev. nr. 93/2013) është respektuar procedura disiplinore për ndërprerjen e kontratës, përderisa në rastin tjetër (Aktgjykimi Rev. nr. 246/2013) nuk është zhvilluar procedura disiplinore.

39. Parashtruesi i kërkesës i referohet rastit KI120/10 - Zyma Berisha, të Gjykatës Kushtetuese, me sa duket me qëllim që Gjykata ta deklarojë rastin e tij të pranueshëm dhe ta shpallë të pavlefshëm Aktgjykimin e Gjykatës Supreme (Rev. nr. 93/2013), ashtu siç e bëri këtë në rastin KI120/10 të Gjykatës Kushtetuese.
40. Gjykata përkujton se Aktgjykimi i Gjykatës Supreme në rastin KI120/10 ishte shpallur i pavlefshëm sepse “[...] Gjykata Supreme ka vepruar në mënyrë të dukshme arbitrare në rastin e parashtruesit të kërkesës, në kundërshtim me parimet e shtjelluara nga GJEDNJ-ja (...) në aktgjykimin rastin *Nejdet Sahin dhe Perihan Sahin kundër Turqisë [DHM]*, nr. 13279/05, 20 tetor 2011”. Gjykata konstatoi se: “aktgjykimi i Gjykatës Supreme, duke neglizhuar vlerësimin e duhur të argumenteve të parashtruesit të kërkesës përkitazi me statusin e përhershëm të punësimit, edhe pse ato ishin specifike, relevante dhe të rëndësishme, nuk i plotësoi detyrimet e Gjykatës Supreme sipas nenit 6.1 të KEDNJ-së për të plotësuar detyrimet e cekjes së arsyeve (shih, *mutatis mutandis*, GJEDNJ, Aktgjykimi i 18 korrikut 2006, në rastin *Pronina kundër Ukrainës*, Kërkesa nr. 63566/00; shih, gjithashtu, Aktgjykimin e Gjykatës në rastin nr. KI40/09, *Imer Ibrahimimi dhe 48 punonjës të tjerë të KEK-ut*, gjegjësisht “Aktgjykimi i KEK-ut I”.
41. Sidoqoftë, bazuar në dokumentet e dorëzuara dhe procedurat e përfunduara, Gjykata konsideron se Gjykata Supreme nuk ka vepruar në mënyrë arbitrare në rastin e parashtruesit të kërkesës dhe ka ofruar vlerësim të drejtë të argumenteve të tij.
42. Për më tepër, në rastin KI120/10, Gjykata vëren se të shtatë rastet ishin identike, përderisa Gjykata nuk është e bindur se të dy rastet e kësaj kërkesë janë identike, sepse faktet e këtyre rasteve janë të ndryshme, siç ishte vërejtur nga Gjykata Supreme.
43. Për më tepër, Gjykata përkujton parimet e përgjithshme që vlejné për rastet e vendimeve kundërthënëse të gjykatave supreme vendore në situatat dukshëm të ngjashme. Në rastin e *Nejdet Sahin dhe Perihan Sahin kundër Turqisë*, nr. 13279/05 të 20 tetorit 2011, Dhoma e Madhe e GJEDNJ-së ka theksuar, *inter alia*:
- “50. [...] përveç në rast të arbitraritetit të dukshëm, nuk është roli i Gjykatës që të vërë në pikëpyetje interpretimin e të drejtës vendore nga gjykatat shtetërore (shih, *mutatis mutandis*, *Adamsons kundër Letonisë*, nr. 3669/03, para. 118, 10 maj 2007). Ngjashëm, në këtë kuptim, parimisht nuk është funksioni i saj që të krahasojë vendimet e ndryshme të gjykatave vendore, edhe nëse janë nxjerrë në procedura dukshëm të ngjashme; gjykata duhet të respektojë pavarësinë e atyre gjykatave (shih *Engel dhe të tjerët kundër Holandës*, 8 qershor 1976, para. 103, Seria A nr. 22; *Gregorio de Andrade kundër Portugalisë*, nr. 41537/02, para. 36, 14 nëntor 2006;”.
44. Përveç kësaj, Gjykata përkujton se parimi kyç që duhet zbatuar në rastet e dallimeve të vendimeve të Gjykatës Supreme në rastet apo rrethanat dukshëm të ngjashme konsiston në përcaktimin nëse ekzistojné “dallime të thella dhe të

kahershme” në praktikën gjyqësore të Gjykatës Supreme (shih *Nejdat Şahin dhe Perihan Şahin kundër Turqisë*, Nr. 13279/05, para. 53).

45. Në rastin e parashtruesit të kërkesës, vendimi i Gjykatës Supreme në bazë të revizionit krahasohet me vetëm një vendim të Gjykatës Supreme, që ishte nxjerrë 10 (dhjetë) ditë më vonë. Është e vështirë të kuptohet se si, në bazë të vetëm një vendimi të vetëm të Gjykatës Supreme, mund të konkludohet që ka “*dallime të thella dhe të kahershme*” në praktikën gjyqësore të Gjykatës Supreme, të cilat cenojnë parimin e sigurisë juridike dhe si pasojë, cenojnë të drejtat e parashtruesit të kërkesës, të mishëruara në Kushtetutë dhe në KEDNJ.
46. Në rastin konkret, Gjykata vëren se Gjykata Supreme i ishte përgjigjur pretendimeve të parashtruesit të kërkesës lidhur me shkeljet substanciale të procedurës kontestimore dhe zbatimit të së drejtës materiale, duke konstatuar që “[...] të dy gjykatat e instancave më të ulëta kanë vërtetuar drejt gjendjen faktike, kanë zbatuar drejt të drejtën materiale, duke konstatuar së kërkesëpadia e tij është e pabazuar”.
47. Gjykata konsideron se arsyetimi i dhënë me aktgjykimin e Gjykatës Supreme në përgjigjen ndaj pretendimeve të bëra nga parashtruesi i kërkesës është i qartë, i argumentuar dhe i drejtë.
48. Gjykata rithekson që nuk është detyrë e saj që të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt në lidhje me vendimet që merren nga gjykatat e rregullta. Është roli i këtyre të fundit që të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz kundër Spanjës* [DHM], nr. 30544/96, GJEDNJ, Aktgjykimi i 21 janarit 1999, para. 28, shih edhe Aktvendimi për papranueshmëri në rastin nr. 70/11, *parashtruesit e kërkesës Faik Hima, Magbule Hima dhe Besart Hima*, Aktvendimi për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011).
49. Gjykata Kushtetuese mundet vetëm të trajtojë nëse provat janë paraqitur në mënyrë të drejtë dhe nëse procedurat në përgjithësi, të shikuara në tërësinë e tyre, janë kryer në mënyrë të tillë sa që parashtruesi të ketë pasur gjykim të drejtë (shih, *inter alia*, *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Nr. 13071/87, Komisioni Evropian për të Drejtat e Njeriut, 10 korrik 1991).
50. Gjykata konsideron se procedurat para gjykatave të rregullta, duke përfshirë ato para Gjykatës Supreme, kanë qenë të drejta dhe të argumentuara (shih, *mutatis mutandis*, *Shub kundër Lituanisë*, Nr. 17064/06, GJEDNJ, Vendimi i 30 qershorit 2009).
51. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës nuk paraqiti ndonjë dëshmi *prima facie* që do të tregonte shkeljen e të drejtave të tij kushtetuese (shih, *Vanek kundër Republikës së Sllovakisë*, Vendimi i GJEDNJ-së, nr. 53363/99, i 31 majit 2005) dhe nuk qartësoi se si nenet e referuara të Kushtetutës dhe të KEDNJ-së e mbështesin pretendimin e tij, siç parashihet në nenin 113.7 të Kushtetutës dhe në nenin 48. të Ligjit.

52. Si përmbledhje, pretendimet për shkelje të të drejtave dhe lirive të tij nuk janë të mbështetura dhe të dëshmuara dhe prandaj janë qartazi të pabazuara.
53. Për arsyet e lartcekura, Gjykata konsideron se në pajtim me rregullin 36 (1) c) dhe (2) b), kërkesa është e papranueshme.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113 (7) të Kushtetutës, nenin 48 të Ligjit, rregullat 36 (1) c), 36 (2) b) dhe 56 (2) të Rregullores së punës, më 30 qershor 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Almiro Rodrigues

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani